

ikke eksisterer. Dengang denne Race eksisterede, var der adskillige, jeg husker ikke hvormange forskellige og, som man indbildte sig, temmelig rene Hovedracer. Der var da fremtraadt til forskellige Tider ved Krydsning af enkelte Racer — saavidt jeg mindes af den wallachiske og spanske Race — en Race, som fremtraadte ikke sjældent med ganske smukke Exemplarer af Hingste, som da brugtes ved Stutteriet, men som vare saa langt fra at være constant Affom, at det snart var noget mere Spansk, snart noget mere Wallachisk. De havde da engang en Hingst, kan jeg huske, og en Race, som var mere eller mindre i samme Genre, som de til- lagde en særlig Betydning og kaldte Quadratus. Saalidt jeg er inde i denne Materie, troer jeg dog at være nok inde deri til at udtale, at intet Menneſte kan paastaae, at der ved det Frederiksborgſke Stutteri er frembragt Noget, der med Sikkerhed kan kaldes en constant Race; thi dertil vil høre 4 til 5 fuldvogne Slægtfølgere. Der kan ikke dømmes efter et Føl, men kun efter 4 a Haarige Heste; thi der vil være mange forskellige Udviklingsstrin, som et saadant Dyr gennemgaaer, forinden det tager sin endelige Charakter. Jeg siger ikke, at det ikke er muligt, at man ved at blande Blod og Vand og Spiritus kan faae en constant Drif, men det er ikke beviist endnu, at man kan faae det til at gaae i Gjerding og faae Noget ud, som kan ligne et langt mere end alt Andet. Dette er, troer jeg, de to Hovedindvendinger, som kan gøres imod Lov- udkastet, og som jeg haaber man kan rette.

Jeg vender tilbage til, at med Alt, hvad jeg har imod denne hele Methode, at give denne Slags Understøttelser, troer jeg dog, at naar de gives lige til dem, der yde selv, er der ikke nogen Fare derved, og at vi i det Hele taget lidt efter lidt maae see at affinde os med

Sædvaner af denne Art. Formodentlig komme vi ikke dertil, førend Landbohøjskolen er traadt i Virksomhed med saa fuldstændig Kraft, at vi kunne undvære Hingstehold, førend den har udfoldet en saadan landøkonomisk Virksomhed, at den har frembragt Elever, der forstaae at haandtere Landvæsenet saaledes, at de ikke behøve nogen yderligere Understøttelse, men kunne hjælpe sig selv igjennem ved egne Kræfter. — Det altsaa, jeg for mit Vedkommende foreslaaer forandret, efterat have givet Lovudkastet den fuldkomne Anerkjendelse, det fortjener, er da for det Første, at vi komme bort fra at friste Amtsrådene ind paa denne Vej. Jeg erkjender meget vel, at der staaer kun, at Amtsrådene ere bemyndigede dertil, at det ikke er dem paalagt; men i en Sag af denne Natur kommer en Bemyndigelse et Paa- læg meget nær. Lad dem være aldeles frie derfor, lad istedetfor frivillige Foreninger danne sig, og lad os komme til det System, til det Princip, at kun den, der deeltager som ydende Medlem til Foreningen, har Afgang til Præmierne deraf; de ærede Herrer ville da faae at see, om der virkelig i denne Retning er nogen Interesse tilstede for denne Sag eller ikke. Enhver maa da give sin Skjerv og stille sig i Rang med de Andre. Dernæst, at disse Foreninger faae endelig Dom i de Sager, de selv have givet sig af med, og at Regjerin- gens Tilsyn virkelig indskrænkes til ogsaa kun at være et Tilsyn. Et Beto er efter min Formening for meget; men skal det haandhæves, vil jeg meget raade til, at der bliver indført i Loven, at den hele Sag med Dommen over Hestenes Bestaand og Betoets Afgivelse skal finde Sted, førend det mere bevægelige selskabelige Samfundsliv er indtraadt; det maa see paa fastende Hjerte; thi alle Parter maae være i et roligt Sindelag, idet Præmierne uddeles og Betoet afgives.